

14.50 Theepauze.

15.20 De stage bij de huisarts als co-assistentie in de sociale geneeskunde.

Inleiding door Prof. Dr A. Th. L. M. Mertens.

Huisarts: Ervaringen van een huisarts, met co-assistenten in de sociale geneeskunde.

Co-assistent: Ervaringen van een semi-arts.

Demonstratie van een stafbespreking over de sociale status, door een semi-arts in de huispraktijk gemaakt. Discussie.

16.25 Het Home-team: inleiding door Dr F. J. A. Huygen, huisarts te Lent.

Demonstratie van een home-team bespreking. Discussie.

20.30 L. D. Broekema, huisarts te Diever: Sociaal-medische ervaringen met toneelkunst in een dorpspraktijk.*

21.15 Opvoering van een één-acter door inwoners van Diever.*

Zaterdag 29 april

9.00 Dr R. Scott (Edinburgh): Experiences of teaching in General Practice.

Miss Jane E. Paterson, maatschappelijk werkster (Edinburgh): Social Problems in General Practice.

10.00 Koffiepauze.

10.30 Discussie. Leider: R. C. Veldhuyzen van Zanten.

11.00 Paneldiscussie: Op welke wijze kan de samenwerking tussen huisarts en het maatschappelijk werk worden ontwikkeld?, onder leiding van Jhr. Dr A. H. van Lidth de Jeude.

11.50 Samenvatting van de cursus.

12.15 Sluiting.

Dr J. H. F. Lahr, secretaris
Commissie Nascholing.

* Echtgenoten der deelnemers zijn van harte welkom.

UIT DE CENTRA

Centrum Rotterdam

Op 19 januari 1961 werd de jaarvergadering gehouden, waarbij 's middags een twintigtal leden, enkelen vergezeld van hun echtgenote, werd rondgeleid door collega J. E. van Gogh, revalidatie-arts, in de moderne up-to-date ingerichte afdeling voor fysische therapie en revalidatie van het Dijkzigtziekenhuis.

Na te hebben deelgenomen aan een zeer geanimeerd „eten-tje”, dat des te gezelliger was door het mede aanzitten van enkele van onze dames, spoedden wij ons naar de collegezaal van het Dijkzigtziekenhuis om de eigenlijke vergadering bij te wonen.

Na de opening werd het woord verleend aan collega J. J. M. Michels, huisarts te Wagenberg, die sprak over: „Revalidatiemogelijkheden in de huispraktijk, gedemonstreerd aan twee patiënten”. Naar aanleiding van een patiënt met een hemiplegie en een patiënt met een spina bifida, besprak hij de moeilijkheden, die deze patiënten geven en de mogelijkheden thuis zoveel als binnen het bereik ligt voor deze patiënten te doen.

Aandacht moet worden besteed aan de directe gevolgen van de ziekte, de preventie van complicaties als gevolg hiervan en aan de revalidatie in de meest uitgebreide zin van het woord, waarbij onder meer door het aanbrengen van vaak kleine hulpmiddelen in de huishouding de validiteit hoog kan worden opgevoerd.

Collega Van Gogh sprak hierna als co-referent. De kern van zijn betoog was, dat men er met medische revalidatie alleen niet komt, maar dat tevens aandacht moet worden besteed aan de psychische en sociale revalidatie. Alleen wanneer aan al deze facetten aandacht wordt besteed, kan het optimum voor de patiënt worden bereikt.

Des middags hadden enkelen van de aanwezigen de praktijk reeds gezien; nu werd de weg gewezen, via onder andere de A.V.O., de provinciale revalidatiestichtingen en de afdelingen bijzondere arbeidsbemiddeling van de arbeidsbureaus, de patiënt, komende van de revalidatie-afdeling, in zijn milieu zo goed mogelijk op te vangen.

Tijdens de koffie-pauze in de sfeervolle foyer was er — jammer genoeg te kort — gelegenheid de door de firma Dekker en Van de Vegt geëxposeerde boeken, veelal betrek-

king hebbende op de revalidatie in de ruimste zin van het woord, te bekijken.

Na deze onderbreking volgde nog een korte discussie en tenslotte het dankwoord van de voorzitter voor de twee voortreffelijke voordrachten.

In het huishoudelijk gedeelte van de vergadering werden secretaris en penningmeester dank gebracht voor hun jaarverslag. Een speciaal woord van dank werd door voorzitter Havelaar en daarna door Hofmans namens „huisarts en wetenschap”, gericht tot de scheidende secretaris Van Westreenen. Vanaf het begin van de oprichting van het centrum heeft hij het secretariaat met veel enthousiasme en accurate gevoerd. Dat hem dit veel werk heeft gekost moge blijken uit het feit, dat in zijn plaats twee secretarissen werden benoemd, waarvan één — ondergetekende — het contact van het centrum met „huisarts en wetenschap” zal onderhouden.

Na dank te hebben gebracht aan collega Blanksma, geneesheer-directeur van het Dijkzigtziekenhuis, voor de genoten gastvrijheid sloot de voorzitter deze zeer geslaagde jaarvergadering.

A. D. Molendijk

UIT EEN STUDIEGROEP

Van het centrum Rotterdam

Onze studiegroep, groep II van het centrum Rotterdam, werd kort na de oprichting van het N.H.G. in het leven geroepen. Twee N.H.G.-leden kozen uit de ledenlijst zes andere collegae, van wie men aannam, dat ze geïnteresseerd waren voor het werk van een studiegroep. Aanvankelijk leidde de groep een zeer moeizaam bestaan. De leden namen op zich om bij toerbeurt een voordracht van ongeveer een uur te houden, gevolgd door een discussie. Om het nut ervan te verhogen, werden ook de anderen verzocht zich op het aangekondigde onderwerp voor te bereiden. Het resultaat hiervan was goed. De referaten waren degelijk voorbereid en de discussies meestal goed gefundeerd en interessant. Anderzijds kostte deze degelijke voorbereiding zoveel tijd, dat de data der referereeravonden vaak moesten worden uitgesteld. Een van de leden van de groep was elders dermate actief, dat hij nooit verscheen op de bijeenkomsten.

Begin 1960 kwam er echter een verandering. Op een gegeven ogenblik was niemand in staat of bereid een groot referaat voor te bereiden. Een noodoplossing moest worden gevonden om de groep in leven te houden. Een der leden kwam op een lumineus idee. De volgende referereeravond moest ieder de eerste patiënt van diezelfde ochtend uitvoerig bespreken. Dit vereiste minder voorbereiding en het werd een succes. Het peil van de discussie leed er niet onder. In deze richting ging men voort. Zo hoorden we enige opmerkingen over de therapie in drie moeilijke cardiologische gevallen, een uitstekende bespreking van het boek „Headache” van Robert Ryan, een grammofoonintermezzo, waarin harttonen bij diverse afwijkingen werden gedemonstreerd en tenslotte een begin van discussie over de huisartsenopleiding. Een volgende keer werd de discussie over de huisartsenopleiding voortgezet, waarbij ieder een gefundeerde mening trachtte te geven. Intussen was de samenstelling van de groep gewijzigd. Drie van de collega's bedankten wegens activiteit elders en vier jongeren traden toe. De groep bestaat nu uit negen leden, wier praktische ervaring varieert tussen vrij kort en meer dan twintig jaar. Vooral bij de discussie over de huisartsenopleiding bleek deze variatie in ervaring zeer nuttig.

De avonden worden om beurten bij één der leden gehouden, waarbij de gastvrouw wordt geacht niet te „uitvoerig” te trakteren en de leden van eventuele veranderingen tijdig kennis te geven. „Sterke” verhalen moeten zoveel mogelijk worden vermeden. Om de gang van zaken zo min mogelijk te storen, wordt ieder verzocht zich voor deze avond van de praktijk vrij te maken. Elke vierde woensdagavond van de maand wordt er voor uitgetrokken. Tevoren worden nog schriftelijke herinneringen verzonden met vermelding van onderwerp en adres gastheer.

G. Monnickendam